

LIKOV IZ NAPUŠTENIH FILMOVA

IZ KADRA SAMO NJEGOVOG

(Iscepano iz knjige snimanja)

Glavni lik u magli
Samo gledam kroz okno
Ne pratim kapi koje se slivaju

Već treba da *postignem*
Kreiram, ostvarim
Pogled
Nepomičan
Iznutra iz
Malo sobe
Malo sebe
Spolja kroz maglu
Utičem, delujem
Netremice

Nikako da pomerim usne
A o češanju rukom da se ne govori
Brisanje nosa i suza
Od nejasnog,
Nepomičnog
I izlučevina
Da se nisam usudio

Vidim se
Naslućujem
Dajem i trajem
Krcato sivilo i udaljen
Nišan kamere
Krote i podstiču

Ako sam ohrabren
I spasen
A sâm to ne vidim
Sa ove strane
Sa svog mesta
Scena će uspeti

Kad se magla podigne
I svlačeći pokidaju
Providni pramenovi i
Repati oblačići – spolja
I krpe suvog leda – unutra

Pretvaram se
Da sam zaslepljen
Da ne mogu da hodam
I majstori, kreatori, snimatelji
Tonci, asistenti i pomoćno osoblje
Izvide me iz enterijera
Brišu od kapi, čiste od sivila
I zbog nečeg čestitaju
Više glasni nego vidljivi

Osvrćem se
Gledam prazni prostor
Iza sebe
Napuštено poprište
Obavio, ostvario
Sporo
Iz nagle magle
Dalje ne znam
Gde

DOM SLEPIH ŠTIĆENIKA

(Opisuj ti, opisuj, budi nadmen)

Bitno je da TV radi
Da kroz nabacani nameštaj
Preko rolne opranog linoleuma
Reklamnih plakata i otirača
Bruji ton, curi voditeljski napon
Kaplju kao u turističkim pećinama
Odgovori na neka pitanja,
S jedva različitim glasovima

Bitno je da ton pokazuje struju, red
Stanje i redovno poznato
I zaštitno nevidljivo

Sve kako treba, prašinom zaštićen i fikus
I lijander
Samo iz velike saksije vire pikavci
Ne šušte

Na onom tamo zidu, do kancelarije
Neodlepivi Deda Mraz
I od muškog do ženskog toaleta
Paučine muvožderka i tirkizna girlanda

Kroz otvorena vrata
Jaki mirisi, ljuta dezinfekcija
Stari prijatelji

Sreća da su smireni i načitani
Da ih svrbe prsti i uši od lektire
I da se dobro orijentišu kroz hodnik
I kad su zapričani u zanosu

Ne boje se utičnica, kratkog spoja
Strujnog udara iz golih žica
Koje vire kroz pocepani tapet

Ne boje se ni klupe, dozidnice
Ni vešalice s kratkom
Mesinganom krošnjom

Miluju velikog zaboravljenog
Obdanišnog irvasa
Prija im glatka plastika
Koja ne peče

Zaspe ih žurba službenika
Znaju ko kasni
Ko dođe na vreme

Zdravlje, unuci, vreme,
Vesti iz politike i
Poliklinike, spremačice,
Priredbe, donacije
I na ovoj promaji
Sekretar
Prošao je ili ljut
Ili bolestan

Siroma'
Svega se, jadan,
Nagledao

LJUBAV 3D

(Lako se navuče, ne ozledi lice)

Evo ti, uzmi ovo
Igraj se
Govori otac dok
Mamurnom detetu dodaje
Trule i prašnjave
Gumene ronilačke naočari

Kako da se igram?
Evo, vidiš lastiš je još dobar
Može da se navuče preko glave
I smesti ispod čela

I?

I lepo pravi se i zamišljaj da gledaš

Šta?

Koja ste vi generacija bez volje i mašte

Zamisli podvodno carstvo

Sunđere, korale, jata ribica, šareno kamenje
Riblje staze kako svetlucaju
U plavom mraku

To *ti* zamišljaj,
Kao i sve ovo što si izmislio
Svakoga dana vodiš me u stari školski podrum
I čeprkamo, kopamo, vadimo
I ti pevaš školske pesme
I sećaš se svega
I izmišljaš

Ubedio si me da nema pacova
I da ne vidim dobro što sam
Neumiven i neispavan

Lepo je, dete, čeprkati tamo gde nije naše
Svakodnevno, nepomično, dosadno
Može nešto i da se nađe
Zato te vodim ovamo
Plašim se ne da nisi sanjiv
Već da nisi znatiželjan

Ali ovde nema igračaka
Ono što ti tražiš i iščupaš iz hrpe
Sve liči na neki papir, list, svesku, kutije i alat

Evo ovo su naočari za ronjenje
Ne prljaju, ne grebu

Napolje više ne smem da te vodim
Svašta vidim, svakog sretnem
Svašta mi padne na pamet
Stidim se ili obećavam
Znaš ti, ja sam i lenj i osetljiv
Teško se odvikavam i ne vičem
Ako hoćeš, ja ću ih prvi na oči navući
I zaroniti
Ti, ako nećeš, ne moraš

Samo nemoj izlaziti napolje

I tamo gde su strv i prašina, trulež
I paučina
Tajca nema
Nešto uvek pucketa i kašalj stvara
Mehuriće

KAP KRVI NA UKRŠTENICI

(Nema nemog časa)

Kad-tad
Pomeriće pognutu glavu
Shvativši sve nakon
Upijajućeg odlaska iznenadne mrlje
Iz nozdrve u meki novinski papir
Kad-tad šapnuće sebi
Retku reč
Olakšanje

Treba nakon svakog čitanja
Ovako podići glavu
Nakon svakog pisanja, pokazati lice
A u nosu, srcu i dahu
Nek bude šta bude

On nije od onih
Koji imaju primedbe
Na avionski komfor
Dužinu jahte
Put do arhipelaga
I umiljavanje egzotici lagune
Povremenim poveljama

On smireno, bez jeda i navodnika
Sledi ovo horizontalno i vertikalno
Služenje rečima
Iz kratkih upitnika
Bez razmaka, pasusa i naslova

Tu dobro dođe ovakvo osvešćenje
Prejasno, s kapljicom sopstvene krvi
Bez umišljaja
Da će ikad prestati disanje

Ali, ovo mesto pod senkom
Obična bašta neobičnih ljudi
Ili obratno
Na raskršćima tuđih reči
Predaha i zadataka

On koji trenutno diše u maramicu
Krvari iz nosa
I svaku trunku u pogledu
Oseti kao olakšanje
Udahne malčice visine
Podesi sebe u tajcu
I smesti se u okruženje

Kao da nikne iz
Latica roto-papira
S kapljicom, olovčicom
Davno ispao iz sedla
Mastiljavi kopljanik
Traži svoju aždaju

Zabaci glavu
Nepobednički
Udahne
Zaćuti
Samozaštitnički